

Sygn. akt I CZ 25/06

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Gerard Bieniek

w sprawie z wniosku A. K.

przy uczestnictwie L. K. i in. , o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości
przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 maja 2006 r.,

zażalenia uczestnika postępowania L. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 16 grudnia 2005 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2005 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił apelację uczestnika postępowania L. K. od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 20 sierpnia 2002 r.

W zażaleniu z dnia 6 stycznia 2006 r. skarżący zarzucił naruszenie art. 369 k.p.c., art. 5 k.c. oraz art. 77 § 2 i art. 78 Konstytucji, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Zażalenie sporządzone przez adwokata skierowane zostało do Sądu Apelacyjnego. W dniu 28 lutego 2006 r. pełnomocnikowi skarżącego doręczono wezwanie do usunięcia braków formalnych zażalenia, m.in. przez prawidłowe oznaczenie sądu, do którego jest skierowane. W dniu 2 marca 2006 r. skarżący wniósł do Sądu Okręgowego w W. zażalenie adresowane do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 394¹ § 2 k.p.c., w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkami określonymi w tym przepisie. Nie ulega zatem wątpliwości, że sądem właściwym do rozpoznania zażalenia na zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w W. o odrzuceniu apelacji jest Sąd Najwyższy.

Z ustalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że zażalenie wniesione do niewłaściwego sądu jest niedopuszczalnym środkiem zaskarżenia i podlega odrzuceniu (por. postanowienia z 17.7.2002 r., V CZ 66/02, niepubl.; z 3.3.2005 r., II CZ 2/05, niepubl.; z 6.11.2003 r., II CZ 98/03, niepubl.). Oceny tej nie zmienia okoliczność, że Sąd Okręgowy wezwał skarżącego do prawidłowego oznaczenia sądu, do którego zażalenie jest skierowane, a skarżący uczynił zadość temu wezwaniu. Analizowane uchybienie nie jest bowiem brakiem formalnym i nie podlega usunięciu na podstawie art. 130 k.p.c.

Z powyższych względów, na podstawie art. 370 w zw. z art. 373, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.